

ona socijalna teorija i praksa koja nam nudi hleb umesto slobode ne zasluđuje da joj poklonimo naše poverenje. Utoliko aksiologija Nikolaja Berdjajeva još uvek nije ništa izgubila od svoje aktuelnosti ni na Istoku ni na Zapadu a ni na sve četiri strane sveta" (Str. 258)

Josip KRIBL

MONS. IVAN VLAŠIĆ: HARFA DUHA SVE-
TOGA, Zagreb, 1983, str. 127.

Ovo je dvanaesta knjiga u nizu pišćevih izdanja od 1938. do sada. Knjiga počinje, što ono bismo rekli: in medias res — s prvim naslovom *Harfa Duha Svetoga* da bi nakon toga pisac nanizao pedeset naslova sve do 117. str. i dodao stvarno kazalo. Na koncu knjige navodi citate Sv. pisma kojima se poslužio u knjizi. Neki od članaka iz knjige već su bili tiskani u *Vjesniku dakovacke biskupije*.

Svi članci zapravo su asketsko-duhovnog sadržaja, pozitivno-poticajni. Počinju navođenjem svetopisamskih događaja, događaja iz života svetaca ili napokon događaja iz života općenito što u razradi ima svoje pozitivno značenje. Nešto nam izgleda kao drugo-nokturnsko razrađivanje prema starom brevijaru. Tako npr. u dvadesetpetom članku *Dva zanimljiva viđenja*. Usporedbe iz Sv. pisma, iz života općenito ili iz života svetaca pisac valjano u potpunjuje i usklađuje. Možda bi gdjekada bilo dobro da nam pisac i kaže u čemu se stvar sastoji, a ne da nam samo govori o njezinoj pozitivnoj vrijednosti. Tako npr. u članku *Jedna laž i kleveta* pisac govori o pozitivnoj strani oprosta, što priznaju i D'Alambert i Voltaire, ali nam ne kaže u čemu se sastoji oprost, bilo potpuni bilo na određeno vrijeme. Svakako je u našim okolnostima pozitivno da u pedesetom ili zadnjem članku svoje knjige *Zagovor svetaca* obrađuje i zagovor sv. Nikole Tavelića. Možda bi se na str. dvanaestoj mogao izbjeći naziv sudbina pa staviti „na šeg životnog puta" itd.

Svakako je za čestitati piscu i za ovu njegovu knjigu koja ima sasvim pozitivno značenje. I još nešto: da je pisac u svojoj devedeset i šestoj godini uz svoju svežinu još i marljiv i nastoji svojim suvremenicima dati valjane plodove svoga uma i srca.

Josip KRIBL

IVAN HORVAT: NEDJELJE I BLAGDANI
U ŽUPNOJ ZAJEDNICI, godina A, Samobor
1983, str. 400.

Ova knjiga propovijedi donosi nam u predgovoru lijepu misao i orijentaciju: moj spisateljski rad sadržan u ovoj knjizi (prvi svezak, a slijedi još drugi i treći, B i C ciklus), na kojem sam radio deset godina, izlazi iz tiska zato da bi pomogao „braći svećenicima, voditeljima samostalnih zajednica i bazičnih grupa u naviještanju riječi Božje".

To djelo svakako može poslužiti ne samo svećenicima već i laicima za proširenje vlastitog znanja temeljenog na Evanđelju.

Knjiga je pisana lakim i razumljivim stilom. Tehnički raspored građe u knjizi je tako proveden da za svaku nedjelju imamo najprije u tri dijela kratku egzegezu triju čitanja dotične nedjelje, a nakon toga slijedi još tematska propovijed. Gdjekada egzegetske propovijedi imaju svoj motto ili uvod kao što to vidimo u propovijedima nedjelja Došašća, dok na drugim mjestima odnosno propovijedima toga nema, već autor izravno tumači čitanja. To možemo spomenuti i za tematske propovijedi. Ovdje vrijedi ona: *variatio delectat!* Čovjeku se sviđa različitost pa i ovdje. Jedno i drugo možemo naći u božićnim propovijedima.

Tematske propovijedi obrađuju svoju temu, naglašenu u mottu ili prema mislima koje su izvađene iz evanđelja i obrađene kao središnja poruka nedjelje, svetkovine ili blagdana.

U egzegetskom obrazlaganju autor ne nastoji misaono ili vremenski povezati sva tri čitanja. Nemojmo misliti da je to nedostatak u odnosu na ono što je autor imao pred očima kad je sastavljao propovijed, te moramo reći da to nije ni tako jednostavno.

No možemo uz to naglasiti da ni sastavljači novih misnih čitanja nisu baš pazili na to da bi sva tri čitanja uskladili s jednom glavnom misli. No, za propovijedi možemo reći: svugdje je proveo lagano tumačenje misnih čitanja.

U propovijedi na Veliki četvrtak pod naslovom *Gospodnja večera* autor nam najprije donosi tematsku propovijed a onda tumačenje čitanja. U bogoslužju Vazmene noći imamo kratko tumačenje svakog čitanja. Duhovski ponedjeljak ima samo tematsku propovijed i prema nastalim liturgijskim prilikama sasvim je dostatno.

Autor se nije ropski držao jedne šeme. Tako nam pred Došašće donosi mali uvod, ali toga nema za početak Korizme.

Propovijedi svetkovina i blagdana stavljene su po datumima, otprilike onako kako bi vremenski odgovarale. Na primjer: svetkovina Bezgrešnog Začeca Bl. Dj. Marije ili svetkovi-